

Toespraak Voorzitter Vlaams Parlement
Jaarverslag Kinderrechtencommissariaat
20 november 2025

Beste aanwezigen,

Voor alles is er een eerste keer.

Het woord krijgen van een K3-original bijvoorbeeld, maar ook als voorzitter van het Vlaams Parlement het jaarverslag van het Kinderrechtencommissariaat mogen inleiden. En toch voel ik mij hier op mijn plaats. Wie mij al langer kent, weet hoe belangrijk ik het welzijn van jongeren vind. Het is daarom een hele eer om hier vandaag van voor te mogen staan.

Het jaarverslag is zoals altijd een terugblik naar waar we het afgelopen jaar op het vlak van kinderrechten steken hebben laten vallen, maar ook een vooruitblik naar wat we in de toekomst beter kunnen -of juist - **moeten** doen.

Want kinderen en jongeren kunnen niet stemmen. Ze hebben weinig middelen om hun stem te laten horen en nog minder middelen om invloed uit te oefenen op wat over hen beslist wordt. Daarom hebben we een gezamenlijke verantwoordelijkheid om over hen te waken en hen te behandelen als burgers met eigen belangen en eigen rechten. Een betrouwbare waakhond als het Kinderrechtencommissariaat, die de bescherming en de belangen van kinderen en jongeren mee in het oog houdt, is daarbij cruciaal.

Met de verlenging van het mandaat van kinderrechtencommissaris Caroline Vrijens, blijft de bescherming van die kinderrechten in goede handen. Caroline en haar team luisteren, bemiddelen, signaleren en waken over de rechten van minderjarigen. Ik ben dan ook blij dat zij deze opdracht kan verderzetten.

Dat het Kinderrechtencommissariaat erin slaagt om mensen samen te brengen die zich inzetten voor kinderen en jongeren wordt hier vandaag opnieuw bewezen. Ik zie een volle zaal, gevuld met professionals, belangenverdedigers en politici. Ik wil jullie daarvoor bedanken. Jullie zijn de voelsprietten, de klankborden en de uittekenaars van beleid, en vooral belangrijke partners voor de werking van het KRC.

De titel van deze editie van het jaarverslag is ‘botsen op drempels’. Een titel die de uitdagingen waar we voor staan goed samenvat. Want wie het verslag leest, merkt al snel dat er inderdaad nog veel verschillende drempels zijn waar kinderen, hun ouders of hun omgeving op botsen.

Financiële drempels bijvoorbeeld, zoals niet genoeg geld hebben voor een advocaat of een gezonde woning. Of bureaucratische drempels, waarbij ouders en jongeren de juiste begeleiding mislopen omdat ze verdwalen in ingewikkelde procedures. En soms botsen rechten ook met de drempels van de wet, wanneer kinderen dringende medische hulp ontzegd wordt omdat ze niet over een wettig verblijfsrecht beschikken.

In het verslag staan nog een heel aantal aangrijpende anekdotes. Ik haal er vooral één boodschap uit: we moeten ons blijven inspannen om alle mogelijke hindernissen weg te halen waarover kinderen kunnen struikelen.

Maar waar op de ene plaats drempels moeten afgebroken worden, is er ook nood aan het opbouwen van nieuwe drempels op andere plaatsen. We hoeven drempels namelijk niet altijd als een hinderpaal te zien. Integendeel, soms zijn ze noodzakelijk om kinderen en jongeren op koers te houden. Zoals een verkeerdrempel ons behoedt voor te snel rijden, kunnen ze ons beschermen tegen vermijdbare risico's. Ze duiden grenzen aan die voor kinderen niet altijd even zichtbaar zijn. Het kan dus geen kwaad om jongeren soms drempels in de weg te leggen, maar dan als steunwielen om te blijven fietsen.

Zo lees ik in het verslag dat er op sociale media, apps en websites nog heel wat verdoken gevaren zitten.

De digitale wereld is nu eenmaal niet ontworpen op kindermaat. Kinderen komen steeds vaker, en op steeds jongere leeftijd, in contact met ongewenste inhoud op het internet. Dat kan wegen op hun mentale gezondheid. De ontwikkeling van nieuwe technologieën en digitale trends biedt mogelijkheden, maar brengt ook nieuwe uitdagingen met zich mee. Het is aan ons om goed na te denken over hoe we jongeren ook online kunnen beschermen.

Om ook die toekomstige uitdagingen voor de rechten van kinderen en jongeren, het hoofd te kunnen bieden, is het belangrijk te blijven investeren in een goede samenwerking tussen het Kinderrechtencommissariaat en het Vlaams Parlement. De rol van het KRC als **brug** tussen kinderen en het parlement is cruciaal om de noden van de jeugd te kunnen vertalen in doelgerichte en effectieve oplossingen. Daarbij moeten we verzekeren dat ze hun werk kunnen voortzetten zoals ze dat vandaag doen: onafhankelijk, kritisch, maar altijd in dialoog. I

Beste aanwezigen,

Ik breng graag nog eens mijn felicitaties over aan Caroline Vrijers en het hele team. Bedankt voor jullie werk, jullie stem en jullie volgehouden inzet.

En ten slotte roep ik jullie op om de adviezen ter harte te nemen. Het is onze gezamenlijke plicht, als beleidmakers en belangenverdedigers, als moeders en vaders, en als mensen.

Freya Van den Bossche

Voorzitter Vlaams Parlement